

komst, at der fandt effektive Lettelser Sted for Salg af andre Landbrugs- og Havebrugsprodukter. Man naaede ikke til noget Resultat under Konferencen, men besluttede sig til at fortsætte Forhandlingerne i London den 21. August 1933.

I Dagene den 21.—25. August 1933 fandt derefter en Konference Sted i London med Repræsentanter for Tyskland, Australien, Østrig, Belgien, Bulgarien, Kanada, Danmark, Estland, Finland, Amerikas Forenede Stater, Frankrig, Storbritannien og Nordirland, Grækenland, Ungarn, den irske Fristat, Italien, Letland, Lithauen, Nederlandene, Polen, Portugal, Rumænien, Spanien, Sverige, Schweiz, Tyrkiet, Czekoslovakiet, Sovjetunionen og Jugoslavien. Danmarks Repræsentant var kun tilstede som Observatør.

Konferencen resulterede i Oprettelsen af en Slutakt, der blev undertegnet af ovennævnte Lande med Undtagelse af Danmark, Estland, Finland, Letland, Lithauen, Nederlandene, Portugal og Tyrkiet. Dog undertegnede Sverige, Czekoslovakiet og Sovjetunionen kun ad rendum.

Akten, der ikke har Form af en egentlig Konvention, men nærmest maa karakteriseres som en »gentlemens' agreement«, indeholder visse Forpligtelser for saavel Eksportlandene som Importlandene.

Eksportlandenes Forpligtelser:

Argentina, Australien, Kanada og de Forenede Stater forpligter sig til i Høstaaret 1. August 1933—31. Juli 1934 at regulere deres Hvedeudførsel — under Hensyntagen til andre Landes Udførsel — ved Fastsættelse af Udførselsmaksima beregnet paa Grundlag af en Verdens-Importefterspørgsel i det angivne Tidsrum paa 560 Mill. bushels. Endvidere forpligter de sig til i Høstaaret 1. August 1934—31. Juli 1935 at begrænse deres Hvedeudførsel til Maksimumskvanta, der for hvert Land skal ligge 15 pCt. under Gennemsnitsudbyttet paa det i Tidsrummet 1931—1933 gennemsnitlig tilsaaede Areal efter Fradrag af normalt indenlandsk Forbrug.

Forskellen mellem den faktiske Verdensefterspørgsel paa Hvede i Høstaaret 1934—1935 og den Mængde nye Hvede af Høsten 1934, der vil blive til Raadighed til Udførsel, vil blive fordelt mellem Kanada og de Forenede Stater som en supplerende Udførselskvota med Henblik paa en forholdsmæssig Formindskelse af de to Landes Beholdninger.

Bulgarien, Ungarn, Rumænien og Jugoslavien forpligter sig til at drage Omsorg for, at deres samlede Hvedeudførsel i Aaret 1. August 1933—31. Juli 1934 ikke overstiger 50 Mill. bushels. Dog kan denne Kvota under visse Omstændigheder forhøjes til 54 Mill. bushels. Endvidere paatager disse Lande sig at begrænse deres samlede Hvedeudførsel i Høstaaret 1934—35 til 50 Mill. bushels og afgiver en Erklæring om, at Antagelsen af denne Kvota ikke tillader dem at udvide deres Hvedeareal.

Sovjetunionen lover at begrænse sin Hvedeudførsel i Høstaaret 1933—34 til en Mængde, der skal fastsættes efter Forhandling med de oversøiske hvedeeksporterende Lande. Sovjetunionen erklærer sig derhos rede til at optage Forhandling med de hvedeeksporterende Lande, der er repræsenteret i den raadgivende Hvede-Komité, angaaende Unionens Hvedeudførsel i 1934—35.

Importlandenes Forpligtelser:

Importlandene forpligter sig til:

1) ikke at opmuntre til en Udvidelse af Hvedearealet og ikke at iværksætte Regeringsforanstaltninger, der vil have til Virkning, at den indenlandske Hvedeproduktion forøges;

2) at foretage ethvert muligt Skridt til at forøge Hvedeforbruget samt gradvis at afskaffe Forholdsregler, der virker i Retning af at forringe Brødkvaliteten til Skade for Hvedeforbruget;

3) at nedsætte deres Toldsatser, naar Hvedeprisen naar et vist Niveau.

De nærmere Regler i saa Henseende indeholdes i et Bilag (A), hvori det fastsættes, at den internationale Pris, der, naar den har været gældende i 16 Uger, skal medføre Forpligtelse til Regulering af Toldsatserne, skal ansættes til 12 Guldfrancs pr. Kvintal (62.02 Guldcents pr. bushel). Den internationale Pris skal beregnes paa Basis af den toldfri cif.-Gennemsnitspris paa alle colli importeret Hvede af alle Grader, der ugentlig sælges i alle Storbritanniens Havne (Stanford-Universitetets Beregningsmaade). Det udtales endvidere i Bilaget, at enhver betydelig og varig Ændring i Hvedepriserne skal følges af en forholdsmæssig Toldregulering.

4) De hvedeimporterende Lande anerkender Ønskeligheden af, at Nedsættelse af Toldsatserne suppleres med en Modificering af de kvantitative Begrænsninger af Hvedeindførselen.